

Oud Deventer

Nieuwsbrief van de Stichting Oud Deventer

PAG. 2 *Van de redactie* PAG. 2 *Van de voorzitter* PAG. 3 *Het nieuwe stadhuis* PAG. 4 *Henk Nalis* PAG. 6 *De Tesschenmacherstraat: thema met variaties* PAG. 9 *Boekbespreking: Historische atlas van Deventer* PAG. 11 *Onderzoek naar Stromarkt 19 afgerond* PAG. 12 *Jaarverslag over 2015 van de Stichting Oud Deventer*

37 / mei 2016

van de *redactie*

U nu ligt Nieuwsbrief SOD 37. Hierin wordt door Herman Vrielink in het kort de balans opgemaakt van de veranderingen in de monumentale panden die deel uitmaken van het stadhuiscomplex. Wij danken Gerda Kracze, Rob Verberne en Renate Stefens dat zij voor ons een bezichtiging mogelijk gemaakt hebben.

Catherine Bolkestein schrijft een artikel over Henk Nalis, die in december afscheid genomen heeft als lid van ons bestuur. Ze heeft een gesprek met hem gevoerd en gaat nader in op zijn verdiensten voor onze stichting en de geschiedschrijving van Deventer.

Tesschenmacherstraat 7

Ria de Oude-de Wolf vraagt in onze rubriek 'verkenning' aandacht voor de ziekenhuisbuurt met een beschrijving van de woningen aan de Tesschenmacherstraat.

Het werd hoog tijd in de gebruikelijke boekbespreking eens stil te staan bij het werk van van Clemens Hogenstijn, die een grote bijdrage heeft geleverd aan de geschiedschrijving van Deventer. Een goede aanleiding hiervoor is zijn *Atlas van Deventer*, besproken door Herman Vrielink.

Tot slot brengen we in deze aflevering het jaarverslag van de SOD over het jaar 2015, geschreven door onze secretaris Neelco Osinga.

van de *voorzitter*

Vereerst past van onze kant een hartelijke felicitatie aan 'Deventer' voor het mooie stadhuis. Zoals bekend heeft onze stichting zich in de beginfase nogal scherp uitgelaten over de eerste ontwerpen. Maar nu kunnen we gelukkig constateren dat Deventer al met al een prachtig nieuw stadhuis heeft gekregen, dat goed is past in de historische binnenstad.

Ons bestuur bestaat op dit moment uit twaalf personen. En zoals u ook kunt lezen, treden geregeld bestuursleden volgens rooster af. Een bestuursperiode is vijf jaar met twee maal de mogelijkheid van verlenging met eenzelfde periode. Daardoor zijn wij eigenlijk altijd op zoek naar nieuwe bestuursleden. Dus mocht u interesse hebben in het werk van de Stichting, neem dan contact met ons op.

Eind 2014 hebben wij voor de eerste keer de Harry Rademaker Prijs uitgereikt. Deze stond toen in het teken van restauratie door particulieren en behoud van een bijzondere locatie in de binnenstad. De prijs is toen uit-

Achter de Muren Duimpoot 56

gereikt aan Martin Kleine Schaars voor de restauratie van zijn woning Achter de Muren Duimpoot. Het bestuur heeft nu besloten de volgende prijs (eind 2017) het thema mee te geven van herbesteding van historisch waardevolle panden in de gemeente Deventer.

Het bestuur roept de donateurs op voorstellen te doen voor nominaties voor deze prijs. Het gaat om gerealiseerde of in uitvoering zijnde projecten in de afgelopen jaren waarbij aan oude panden een verrassende nieuwe bestemming is gegeven. Wilt u ook een korte toelichting toevoegen? Uw suggesties kunt u tot 1 oktober opsturen naar ons secretariaat.

Bert Renkema, voorzitter

Het nieuwe stadhuis

Met de bouw van een nieuw stadskantoor zijn ook het stadhuis, het Landhuis en een deel van de Hereeniging gerenoveerd en hier en daar verbouwd. Hoe is het gegaan met het monumentale deel van het stadhuiscomplex? Nu het in gebruik is genomen, is het tijd de balans op te maken.

en rondgang door de historische gebouwen van het stadhuiscomplex levert bepaald verrassingen op. De bovenste verdieping van het sociëteitsgebouw huurt de gemeente van de sociëteit, zodat het stadskantoor niet groter hoefde te worden dan het nu al is. Hier zijn grote vergaderzalen ingericht, blinkend wit, met beneden de plafonds de rijk geprofileerde kroonlijsten.

Het Landhuis

Dwars op de gang die toegang geeft tot deze zalen begint de route naar de raadzaal. Deze voert langs de lounge, een recht-hoekige ruimte die herinnert aan de op deze plaats verdwenen foyer van de voormalige schouwburg. De passage door het Landhuis loopt nu halverwege twee verdiepingen. Door deze wel heel forse ingreep in dit monumentale pand, die nodig was om de doorgang aan te laten sluiten bij het niveau van de raadzaal, zijn overigens geen heel oude bouwdelen aangetast. Opvallend is het doorkijkje naar de balkenconstructie onder de kap en het zicht op de verdiepingen onder en boven.

De Raadzaal

Onze bezwaren tegen de ingrepen in de raadzaal hebben we eerder toegelicht (*Nieuwsbrief* 35; mei 2015). Maar het resultaat valt alleszins mee. De galerijen met de trappen zijn gehandhaafd. Het hek van de eerste galerij is bij de onderbreking boven de verhoogde en verbrede ingang nu in twee hoeken in stijl afgewerkt. De herinnering aan de hier vroeger gevestigde Athenaumbibliotheek is bewaard gebleven, alleen bevatten de boekenkasten nu echte boeken. Het is wel even wennen om in de voormalige koffiekamer te lopen, heel wit, ontdaan van versieringen en zonder de deftige eikenhouten tafel en stoelen. Wat nog vertrouwd aanaandoet, zijn het monumentale schilderij door Ter Borch en de krakende vloer.

Voor de klimaatbeheersing is onder de balken in de Burgerzaal een opvallende buis geplaatst

Doorkijkje naar de kap van het Landhuis

De Burgerzaal

De restauratie van Harry Rademaker is op meerdere plekken behouden. Zijn wenteltrap is terecht gehandhaafd. Ook in de Burgerzaal, het voormalige Wanthuis, zijn Rademakers zware balken, die de grote overspanning van het plafond moeten dragen, bewaard gebleven. Storend is wel de grote buis voor klimaatbeheersing, die in de lengterichting van de zaal onder de balken hangt. Hier ontbrak een alternatief: onder de vloer is geen kruipruimte, en plaatsing langs een van de wanden zou het karakter van de zaal nog meer verstoren. De SOD begrijpt de verantwoordiging van Daniël Weijl over de vernietiging van zijn kunstwerk in de Burgerzaal (zie *De Stentor* van 19 januari 2016). De gemeente heeft ons verzekerd dat alle andere kunstwerken opnieuw zijn gebruikt of veilig opgeslagen. De Stichting Oud Deventer blijft het betreuren dat in de nieuwbouw van het stadskantoor geen herinnering bewaard is aan de schouwburg uit 1953 en aan School A aan de Polstraat; wij beschouwen dit als verarming van de historische omgeving.

Met dank aan Gerda Kroeze (beleidsadviseur voor ruimtelijk erfgoed bij de gemeente), Rob Verberne (projectleider) en Renate Steffens (assistent-projectleider)

Herman Vrielink

Henk Nalis, betrokken bestuurslid SOD

In december 2015 nam Henk Nalis afscheid als bestuurslid van de Stichting Oud Deventer. De SOD laat hem node gaan, maar statutair kon hij niet langer aan blijven. Henk was bestuurslid sinds 2000. De termijn voor een bestuurslidmaatschap van de SOD is vijf jaar, met de mogelijkheid van twee maal een herbenoeming voor vijf jaar. Met Henk kijken we terug op zijn werkzame leven.

Henk Nalis bij de etalagekasten aan de Hoofstraat

Henk Nalis wilde na zijn middelbare schoolopleiding eigenlijk Nederlands studeren, maar dat was lastig voor hbs'ers. Oude handschriften boeiden Henk in hoge mate, en daarom stapte hij naar de Athenaeumbibliotheek, die destijds nog in het stadhuis gehuisvest was. Hij werd daar ontvangen door bibliothecaris/archivaris Anton Koch, die hem naar het Oud-Archief verwees: 'daar hebben ze ook mooie handschriften'. Henk kwam kort daarop te werken bij de Archiefdienst en heeft dat 41 jaar gedaan, tot zijn vervroegde pensionering in 2005.

Zijn eerste taak was het ordenen van vijftienduizend bouwtekeningen van Openbare Werken. Dat waren dan wel geen eeuwenoude handschriften, maar toch wekten ze zijn nieuwsgierigheid, en vanaf dat moment ontwikkelde zich zijn belangstelling voor historische documenten en beelden. Henk is sindsdien niet meer opgehouden met het doen van bouwhistorisch onderzoek. Daarbij kreeg hij veel met monu-

menten te maken, vooral vanaf 1967, toen de restauratie van panden in het Bergkwartier begon. Hij werd gecoacht door de bouwhistoricus J.J. van Nijendaal, die ook in het archief werkzaam was, en maakte dankbaar gebruik van de cartotheek die Van Nijendaal had opgezet. Henk volgde de cursus middelbaar archiefambtenaar in 1964/1965, waarmee hij de jongste archiefambtenaar in Nederland werd sinds het begin van de Rijksarchiefschool, en vervolgens de cursus voor het moderne archiefbeheer. Enkele jaren later ging hij als extraneus rechten studeren aan de Universiteit van Utrecht om later hoger archiefambtenaar te kunnen worden.

De jaren tachtig en later

In 1981 werd Henk hoofd van de topografische atlas. Ook hierbij bouwde hij voort op de architectuurhistorische documentatie waarmee Van Nijendaal was begonnen. Vanaf 1974 was hij de facto adjunct-archivaris. Hij hield zich verder onder meer bezig met monumentenlijsten. Samen met Hans Magdelijns, Anton Koch en Harry Rademaker fietste Henk her en der door de stad, met name in de wijken rondom de oude binnenstad, om waardevolle panden te bekijken met de bedoeling ze vervolgens op de monumentenlijst te plaatsen. Aan die tijd bewaart hij goede herinneringen.

Publicaties en redactiewerkzaamheden

In deze periode begonnen ook Henks activiteiten als schrijver over de Deventer geschiedenis. Tevens was hij (mede-)redacteur van een aantal periodieken: onder meer van het Orgaan van de Vereniging Oud Deventer (1979-1984) en de opvolger daarvan, het *Deventer Jaarboek*, (1987 tot 2007). Vooral als beeldredacteur is Henk van onschatbare waarde geweest voor de geschiedschrijving van Deventer. De afleveringen in katernen van *Ach Lieve Tijd* (1989-1991) zijn hiervan een goed voorbeeld. En dit geldt al helemaal voor het standaardwerk over de geschiedenis van Deventer van Henk Slechte (2010). Ook was hij zeer behulpzaam als beeldredacteur van het jubileumboek van de SOD *Erfgoedbewaker en luis in de pels: zestig jaar Stichting Oud Deventer* (2008).

Joannes van Doetecom. Lithografie naar een manuscript van Joannes van Doetecom uit 1567 met een kaart van de Eperwaard (Wikimedia)

Enkele boeken van de hand van Henk Nalis:

- Deventer verleden tijd (1984, herzien in 2005)
- Herinnering aan Deventer 1914-1929: het fotoalbum van Burgemeester van Eysinga (2010)
- Merkwaardig en zeldzaam: 160 jaar Deventer museumgeschiedenis (2013).

Belangrijke bijdragen van Henk verschenen onder meer in:

- De Grote of Lebuinuskerk te Deventer (1992)
- Het kapittel van Lebuinus in Deventer (1996)
- De Waag in Deventer: 475 jaar geschiedenis (2003)
- Vernieuwde innigheid: over de Moderne Devotie, Geert Grote en Deventer (2008).

Verder publiceerde Henk onder meer over Deventer boekdrukkunst, Deventer almanakken en de zeventiende-eeuwse kunstenaars Bartholomeus Breenbergh, Pieter van Anraadt en de kunstenaarsfamilie Haelwech.

Zijn levenswerk gaat over de graveursfamilie Van Doetecom. In 1995 kwam de uitnodiging om het complete oeuvre van de familie Van Doetecom te publiceren in de prestigieuze serie *The New Holstein Dutch and Flemish Etchings, Engravings and Woodcuts 1450-1700*. Voor het werken aan dit project, waarin zijn passies voor cartografie en kunstgeschiedenis mooi samenvielen, werd Henk door de gemeente Deventer deels vrijgesteld van zijn reguliere werkzaamheden, zodat hij tijd kreeg voor het voorbereidende onderzoek en het verzorgen van de publicatie. In 1998 verschenen in de Holsteinserie vier kloelke delen gewijd aan de familie Van Doetecom. Voor deze titanenarbeid kreeg Henk in 2000 De Gulden Adelaar van de gemeente Deventer. Hij publiceerde over dit onderwerp ook in het *Deventer Jaarboek* van 2003 en 2004.

Nevenfuncties

Naast zijn betrekking als archivaris bekleedde en bekleedt Henk een aantal functies, alle nauw verbonden met zijn werk. Sinds 1981 is hij voorzitter van de Straatnamencommissie, thans Adviesraad Straatnamen geheten. Van 1991 tot 2013 was hij bestuurslid van Vereniging De Waag. Van 1981 tot 1986 zat hij in de ambtelijke Monumentencommissie

onder voorzitterschap van wethouder B.J.M. Duimel. In 1986 werd een nieuwe niet-ambtelijke Monumentencommissie opgericht, waarvan hij aanvankelijk geen deel uitmaakte. Begin jaren negentig werd hij wel lid van deze commissie (later Adviesraad Monumenten geheten), waarvan hij als plaatsvervangend archivaris qualitate qua deel uitmaakte tot zijn pensionering in 2005. Nadien bleef hij lid van deze commissie als privépersoon.

In 2015 moest hij om statutaire redenen aftreden, maar Henk blijft de vergaderingen, nu als adviseur, bijwonen.

Bestuurslid van de Stichting Oud Deventer

In 2000 trad Henk Nalis toe tot het algemeen bestuur van de SOD. Hij heeft zich binnen onze stichting, net als elders, zeer verdienstelijk gemaakt op het gebied van de bouwgeschiedenis van Deventer. In de bestuursvergaderingen hield hij veelvuldig een pleidooi om waardevolle panden op de monumentenlijst te plaatsen. Henk heeft in 2014 zelf een lijst opgesteld van waardevolle winkelpuien. Hij publiceerde over dit onderwerp, dat hem na aan het hart ligt, al in *Nieuwsbrief* nr.17 (april 2003): 'Een winkelmast uit 1847 (Hofstraat 7)'.

Maar ook het hele aanzicht van de eeuwenoude binnenstad gaat hem ter harte. Een stelling van Henk luidt: 'Het uitzicht vanaf de Lebuinustoren mag niet door platte daken worden vervuld'. Deze 'stelling van Nalis', unaniem door het bestuur van de SOD overgenomen, is meer malen door ons aan het gemeentebestuur in overweging gegeven. De nieuwe erfgoedwet baart Henk zorgen; het wordt steeds moeilijker om panden (waaronder ook industriële panden) op de lijst te krijgen. Wel is hij verheugd dat de SOD erin is geslaagd een bouwhistorische werkgroep op te richten. Hopelijk is deze een steun voor de gemeente, maar het liefst zag Henk dat er bij de gemeente een bouwhistoricus in vaste dienst kwam.

We zullen Henk missen als bestuurslid. Gelukkig blijft hij als vraagbaak voor ons beschikbaar.

Catherine Bolkestein

Pieter van Anraedt, Portret van Hendrik de Sandru en Margareta Tortarolis (Museum De Waag)

Tesschenmacherstraat: thema met variaties

Het basismodel met afgeronde erkers en een lange horizontale band van nummer 32-34 (F. Bos 1933); ook het hek is te zien

De wijk waarin de Tesschenmacherstraat ligt, heet niet langer de Ziekenhuisbuurt, maar de Rollecatebuurt, naar de vroegere Rijkslandbouwhuishoudschool, die tussen 1931 en 1996 studenten trok uit het hele land. Na een periode van leegstand is het pand van W. Uytenhoudt uit 1930 grondig, maar met respect voor de historie, verbouwd en sinds 2015 dient het als woon- en zorg-complex.

Om 1930 was de grootste bouwactiviteit in Deventer voorbij. De grote projecten voor arbeidershuisvesting zoals het Rode Dorp, de Molenwijk, Knutteldorp en het Hoornwerk waren voltooid, ook voor de beter betaalde arbeiders en de middenstanders waren nieuwe woningen beschikbaar en de elite had villa's laten bouwen. De gemeente had steeds samengewerkt met woningbouwcorporaties, maar besloot in 1931 dat zij voortaan alleen als bouwheer op zou treden. Waar mogelijk zette zij werken in. In de crisissen werden er zo heel wat 'stempelaars' in werkverschaffingsprojecten ondergebracht. In 1935 zaten 6.200 mensen zonder baan op een beroepsbevolking van 38.000. Dat was kort na het eerste massa-ontslag in Deventer door de sluiting van Nering Bögel in 1934. Na de bouwexplosie aan het begin van de eeuw waren er nog wel wat vrije ruimtes over, zoals de omgeving van de Ceintuurbaan. Op het gedeelte dat

direct aan de Ceintuurbaan grensde, kwam nog de arbeiderswijk Tuindorp, meer naar de Oldenielstraat toe kwamen er middenstandswoningen, bijvoorbeeld in de Tesschenmacherstraat en de Swaefkenstraat, maar ook in de Hoge Hondstraat en de Diepenveenseweg. Als voorbeeld van dit laatste type huisvesting bekijken we de woningen aan de Tesschenmacherstraat nu nader.

De periode 1932-1941

Tussen 1932-1941 is het grootste gedeelte van de Tesschenmacherstraat in een rustig tempo bebouwd. De gemeente verstrekte vergunningen aan particulieren. De architecten waren: tot 1935 G.J. Dommerholt (nr. 5-7 en 4 t/m 38) en F. Bos uit Twello (nr. 32-34); van 1935-1937 Th.J. Evers en Zonen (nr.

Terugwijkend balkon en verlengd dak van nummer 24 (G.J. Dommerholt, 1933)

39 t/m 51 en 40-42); in 1938 W.P.C. Knuttel (nr. 13-15), in 1940 A. Buitenhuis en A. van Eijdsen uit Apeldoorn (64 t/m 70); in 1940 en 1941 M. van Harte (nr. 17-27). Daarna kwam de bouw stil te liggen. Ondanks de verschillende bouwmeesters zijn de vooroorlogse huizen te herleiden tot één basismodel. Het is een blokje van twee woningen. Ze bestaan uit de begane grond, een verdieping en daarboven een schilddak, gedekt met pannen. Door de brede dakoverstek ligt het accent op de horizontale richting. De woningen van één blokje spiegelen elkaar, al is de spiegeling soms niet volledig. Op de begane grond zijn uitstekende raampartijen, een soort erkers. De panden zijn opgetrokken uit baksteen, dat ook voor decoratieve banden is gebruikt. Deze panden vormen door hun verwantschap een eenheid, die wordt versterkt doordat in de hele straat een doorlopende erfafscheiding is aangebracht van een laag bakstenen muurtje met op regelmatige afstanden een opstaand blokje (afb. linker pagina).

Wordt het niet saai, die eenheid? Allerm minst, want binnen het basistype zijn er allerlei varianten ontwikkeld. De erkers kunnen naast elkaar in het midden zijn geplaatst met de deuren aan de buitenkant, het kan ook andersom; ook zit er wel één deur in de zijgevel, of beide. Het uitstekende gedeelte van de erkers kan ophouden bij de verdieping of doorlopen tot de dakgoot; het kunnen twee afzonderlijke risalitien zijn of één brede. Boven veel deuren en erkers zit een afdak. De voorkant van het afdak is van hout en dit kan een band vormen tot over (vrijwel) het ge-

hele pand, wat de horizontale indruk accentueert. Het zijraam van de erker steekt recht naar voren, schuin naar voren, of is afgerond. Naast de erker zit veelal nog een rechthoekig raam; bij Knuttel is dit een klein rond venster.

De deur is aan de bovenkant recht of gebogen; boven en soms ook aan de zijkanen wordt hij vaak omlijst door een sierband van bakstenen; daarnaast zijn er vaak glasstroken (en één keer drie losse hoge smalle ramen in de muur tussen de deuren). (afb. onder)

Een enkele maal wordt de rechte lijn van de voorgevel verder onderbroken door een terugwijkende ingangspartij met houten 'zuilen' of een terugwijkend balkon met een houten 'zuil'. (afb. links)

De bovenramen hebben verschillende formaten; prominent is een drielichtvenster dat correspondeert met de erker.

Een enkele maal is het dak bij de zijgevel verlengd (en één keer ook nog afgerond) en dan loopt de zijmuur van de verdieping schuin naar binnen. De zijgevel is menigmaal niet vlak, maar bijvoorbeeld getooid met een extra serre met stenen balkon.

De symmetrie is minder prominent bij de hoekpanden, doordat deze aan de kant van de zijstraat nog een uitgewerkte gevel hebben.

Twee maal is er een blokje van drie. Van Harte onderscheidt zich door zijn spel met drie ramen. Het meest uitgesproken is nr. 17-19: voor elk huis op de verdieping een samenstel van drie zeer smalle verticale ramen en daarnaast een samenstel van drie iets bredere; bakstenen lisenen accentueren de driedeling. Het pand is te omschrijven als het basistype met een eigen willetje. Afwijkende kenmerken zijn de wat fellere kleur van de bakstenen, de sterkere ronding van de deuren aan de bovenkant en twee decoratieve witte stenen blokjes in

Deurpartij van nummer 24 (G.J. Dommerholt, 1933)

Een rijtje van vier huizen (nr. 29-35) van Jac. Haket uit 1949; de panden uit de wederopbouwperiode sluiten wel aan bij het basismodel, maar zijn er toch duidelijk van te onderscheiden

Rechts nr. 17-19, een bijzonder ontwerp van M. van Harte uit 1940. Links nr.13-15, getekend door W.P.C. Knuittel in 1938

de bakstenen sierband om de deur. In de twee andere blokjes naar zijn ontwerp, die meer aansluiten bij het basistype, zitten er drie smalle ramen in de zijgevel. In alle zes de erkers is tussen de ramen een bakstenen lijst gezet (afb. rechtsboven).

De periode na de oorlog

Na de oorlog zijn de open ruimtes opgevuld. Nr. 1 was getroffen in de oorlog en werd in 1946 voorlopig gerepareerd. Vijf jaar later ontwierp C. Houwink het dubbele pand 1-3; de bouwvergunning voor nummer 3 was voor A.L. Kuyp, wiens huis aan de Kromme Kerkstraat gebombardeerd was. Ook nr. 72 was voor zo'n 'oorlogsgetrofene'. In 1949 tekende Jac. Haket een blok van vier woningen (nr. 29-35) en in 1951 nog eens twee plus een dubbel (nr. 44 t/m 62). Van het basistype bleef eigenlijk alleen de erker over. De panden zijn gedekt met een 'gewoon' zadeldak. Een nieuwe variant is een opgaand pannendakje boven de erkers (29-31-33-35); hier zitten boven de deuren kleine ronde vensters. Nr. 44-50 en 52-58 onderscheiden zich door witte blokjes in de gemetselde sierbalk boven de deur (afb. linksboven). Er zijn ook panden die alleen nog oppervlakkig contact met het basismodel hebben (11, 72).

Op nummer 9 stond Nieuw Rollecate. Op dit nummer zijn recentelijk nog woningen toegevoegd (9A t/m E). De tekenaar heeft heel goed naar het basismodel gekeken. De projectontwikkelaar zegt terecht dat deze huizen het DNA van de wijk bezitten (afb. rechts).

Behoud van het karakter

De Tesschenmacherstraat heeft geen monumentstatus. De huizen zijn ook niet uniek: op heel wat plaatsen in de stad – en in andere steden – zijn verwante en zelfs identieke woningen te vinden. Wat de straat de moeite waard maakt, is de eenheid van vooral de panden tot 1941. De bouwgeschiedenis van de straat is goed te volgen.

Natuurlijk is er intussen wel eens iets verbouwd: er zijn garages naast of achter woningen opgetrokken of schuurtjes; sommige ramen zijn gemoderniseerd. Een enkele huiseigenaar heeft het houtwerk niet gebroken wit geschilderd, maar zijn eigen voorkeur gevolgd; niet ingrijpend, wel storend voor het harmonische effect. Maar voorsnog is het oorspronkelijke karakter niet serieus aangetast. Zijn hier beschermende maatregelen gewenst?

De bewoners lijken het zelf zeer op prijs te stellen in een pand te wonen uit de jaren dertig. Makelaars prijzen stevast de authentieke elementen aan: glas-in-lood raampartij, kamersuite, paneeldeuren, oorspronkelijke tegelvloer en plafond. In de straat zijn heel wat bedrijven aan huis gevestigd, zoals voor consultancy, fotografie, blessurepreventie, mediation, schilderkunst of psychologie. De eigenaars hebben er belang bij dat de straat er representatief uit blijft zien. Voorsnog lijkt het dus niet zo'n vaart te lopen met het mogelijke verlies van historische waarden. Maar de gemeente zou die waarden bij verbouwingsplannen wel zwaar moeten laten meewegen. Zeker nu zij van de Rollecatebuurt een aantrekkelijke woonwijk wil maken.

Ria de Oude-de Wolf

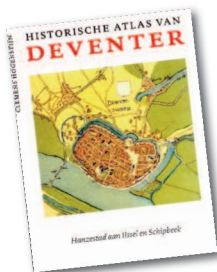

In de nieuwste woningen (nr. 9 A-E; 2015) heeft de ontwerper 'het DNA van de wijk' verwerkt.

Historische atlas van Deventer

Clemens Hogenstijn
Historische atlas van Deventer. Hanzestad aan IJssel en Schipbeek
(Nijmegen 2015)

Uitgave: Oostenwind
ISBN 978 94 60004 2317
NUR 755
Prijs: € 24,50
Verkrijgbaar bij Boekhandel Praamstra

Clemens Hogenstijn

ot nu toe hebben wij in deze rubriek nog geen aandacht besteed aan het werk van Clemens Hogenstijn, die toch met een grote regelmaat en veel kennis van zaken schrijft over de geschiedenis van Deventer. De verschijning van zijn *Historische atlas van Deventer* is een goede aanleiding om daar verandering in te brengen. Hij laat hierin immers zien hoe Deventer zich ruimtelijk heeft ontwikkeld, de historische gelaagdheid die een erfgoedorganisatie als de Stichting Oud Deventer graag zoveel mogelijk zichtbaar wil houden.

In Deventer is Clemens Hogenstijn algemeen bekend van zijn zijn lezingen voor de Historische Vereniging Deventer en zijn stadswandelingen. Talloze publicaties over de meest uiteenlopende onderwerpen uit de geschiedenis van Deventer heeft hij op zijn naam staan. Ter gelegenheid van zijn pensionering werd in 2012 een *Bibliografie (1975-2012) van Dr. C.M. Hogenstijn* uitgegeven. De opsomming begint met ambtelijke stukken over gezondheidszorg, tot in 1974 voor het eerst een publicatie over de geschiedenis van Deventer opduikt: *Honderdvijftientwintig jaar Deventer Muziekschool*. Kroon op het werk van onze 'stadsgeschiedschrijver' is een rechtshistorische dissertatie over

Deventer in de patriotentijd: *Het algemeen welzijn van het volk*.

Hiervoor ontving de schrijver de De la Court-Prijs 2005, die iedere twee jaar wordt uitgereikt voor onbetaald wetenschappelijk onderzoek. Volgens de jury slaagt het bekroonde boek erin tegelijk breed en diep te zijn. In totaal waren in de *Bibliografie (1975-2012) van Dr. C.M. Hogenstijn* vijftien bladzijden nodig om alle titels te bergen. Met deze omvangrijke kennis van het verleden van onze stad is hij de aangewezen persoon om een historische atlas van Deventer voor zijn rekening te nemen.

De context

De Deventer geschiedschrijving kent een lange traditie en vanzelfsprekend staat de hier besproken atlas daar niet los van. In zekere zin is *Ach lieve tijd; 1000 jaar Deventer, de Deventenaren en hun rijke verleden* (Zwolle 1989) al een voorloper. Net als de atlas geeft het een rijk geïllustreerd overzicht van onze stadsgeschiedenis, ook al met veel topografisch beeldmateriaal. Trouwens, Hogenstijn werkte er zelf aan mee; hij nam de thema's 'gezondheidszorg' en 'dagelijks leven' voor zijn rekening. Gelijktijdig met de rustig en smaakvol vormgegeven atlas verscheen van dezelfde auteur *Een profiel van Deventer in het midden van de achttiende eeuw* (Deventer 2015). Hierin heeft hij één item uit de atlas, het stadsgezicht van omstreeks 1750 (pag. 35), uitgewerkt tot een apart boekje, grotendeels gewijd aan een beschrijving van Deventer in het midden van de achttiende eeuw. Eigenlijk

Oudste stadsgezicht van Deventer: uit het stadsrecht van 1486 (Stadsarchief Deventer)

Gezicht op Deventer ca. 1750: ingekleurde kopergravure door Caspar Philips (Museum De Waag)

is deze kleine publicatie de neerslag van een lezing die Hogenstijn hield in 2014 als tegenprestatie voor de Gulden Adelaar, die hij dat jaar van de gemeente Deventer heeft gekregen.

Hogenstijn heeft zijn atlas van de geschiedenis van Deventer samengesteld ten behoeve van de belangstellende lezer. Tekst, beeld en onderschrift vullen elkaar aan: het helder geordende en goed leesbare beknopte exposé over de geschiedenis van Deventer, lopend van de steentijd tot en met de uitbreiding met de gemeentes Diepenveen en Bathmen in respectievelijk 1999 en 2005, is rijk geïllustreerd; omgekeerd zijn de afbeeldingen voorzien van een korte toelichting in de onderschriften, en een uitvoeriger verhaal in de tekst.

Andere recente uitgaven van kaartmateriaal dienen een specifiek doel. In 2012 is door het Historisch Centrum Overijssel en de Stichting Kadastrale Atlas Overijssel in Zwolle de oudste kadastrale kaart op dvd uitgegeven onder de titel *Kadastrale atlas 1832: Overijssel*. Deze wordt vooral veel geraadpleegd door archeologen en bouwhistorici, omdat hierop voor het eerst de begrenzing van percelen nauwkeurig is opgenomen. Het kadastrale is aangelegd als een juridisch document ten dienste van bijvoorbeeld huiseigenaren die in een geschil verwickeld zijn over een erfafscheiding.

Historisch kaartmateriaal wordt ook geregeld geraadpleegd door gemeentelijke ambtenaren en externe adviesbureaus om ruimtelijke plannen in een historisch kader te plaatsen. Een mooi voorbeeld hiervan is *Deventer – Binnenstad, onderzoek en beleidsadvies cultuurhistorie* (Paterswolde/Rotterdam 2012), verzorgd door SteenhuisMeurs. Hierin wordt eerst de ruimtelijke ontwikkeling van de stad in zeven kaarten getoond en vervolgens worden zeven cultuurhistorische thema's in kaart gebracht. Het doel van dat onderzoek was een advies aan de gemeente over de verwerking van cultuurhistorische waarden in haar bestemmingsplannen.

De atlas van Hogenstijn is goed te gebruiken naast de in 2010 verschenen *Geschiedenis van Deventer* door Henk Schlechte (besproken in onze Nieuwsbrief 28 van maart 2011).

De inhoud

In het bestek van dit artikel kunnen wij onmogelijk de inhoud samenvatten van een boek dat zelf eigenlijk al een beknopt overzicht is. Daarom beperken we ons tot een paar zaken die ons opvallen.

De rivier de IJssel, zo prominent in de geschiedenis van Deventer, bestond nog niet in de Romeinse tijd of de prehistorie. Op de eerste kaart (pag. 6) staan alleen beken ingetekend. De kaart op de laatste bladzijde toont de IJssel in 2015, met de resultaten van het project 'Ruimte voor de rivier' (pag. 75). Het vroegste stadsgezicht in de atlas is een afbeelding in het stadsrecht van 1486 (pag. 14). Verder moest de auteur zich voor de middeleeuwen en de prehistorie behelpen met topografische afbeeldingen van later datum of zijn toevlucht

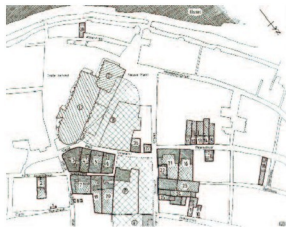
Advertentie

Nu ook klassieke CD's in het boekenpaleis

Praamstra

boekhandel

Keizerstraat 2 (hoek Walstraat), Deventer
Telefoon (0570) 475925
www.boekhandelpraamstra.nl

De kanunnik- en vicariehuizen omstreeks 1600 (tek. J.W. Bloemink)

nemen tot tekeningen van archeologen. Een mooi voorbeeld is de uitbeelding van de immuniteit, het kerkelijke district dat buiten de stedelijke rechtspraak viel. Hiervoor gebruikte Hogenstijn een prent van het beleg van Deventer in 1578, vervaardigd door Joannes van Doetecoom, waarop een voor die tijd bijzonder nauwkeurige en gedetailleerde plattegrond van Deventer te zien is (pag. 12). Nog preciezer is een tekening van de hand van bouwhistoricus J.W. Bloemink; hierop is de ligging van de kanunnik- en vicariehuizen omstreeks 1600 ingetekend op de kadasterkaart van 1832 (pag. 13). De tekening is gepubliceerd in een studie over *Het kapittel van Lebuinus in Deventer* (Nieuwegein 1996). Natuurlijk kunnen we niet nalaten onze lezers te wijzen op de aandacht die de auteur besteedt aan thema's die onze stichting in het bijzonder ter harte gaan. Op pag. 67 beeldt hij een historische kwaliteitskaart af uit 1977: bij de ontwikkeling van de binnenstad is de focus van het gemeentebestuur verschoven naar het behoud van historische waarden. Jammer dat deze kaart, die vooruitloopt op de actuele cultuurhistorische waardenkaart (volgens de nieuwe monumentenwet zijn gemeentes verplicht deze mee te wegen in hun bestemmingsplannen), niet wat groter is afgebeeld. Met evenveel instemming begroeten wij de onderwerpen van hoofdstuk 32 en 33: 'Stadsherstel' en 'Het Bergkwartier'. Ten slotte zien wij tot ons genoegen dat in de literatuurlijst ons jubileumboek *Erfgoedbewaker en luis in de pels* door Catherine Bolkestein is opgenomen.

Om kort te gaan, wij kunnen Hogenstijns *Historische atlas van Deventer* van harte aanbevelen. Het is een boek om in te turen, te lezen en eens iets na te slaan, een sieraad in de boekenkast van iedereen die belangstelling heeft voor de geschiedenis van onze stad. Het is wel jammer dat de illustratieverantwoording niet wat preciezer verwijst naar de bronnen.

Herman Vrielink

Onderzoek naar Stromarkt 19 afgerond

In *Nieuwsbrief van de Stichting Oud Deventer* 31 van december 2012

(pag. 8-9) schreef Herman Lubberding een artikel over het bouwhistorisch onderzoek in het pand Stromarkt 19, dat toen nog gaande was en waaraan Lubberding meewerkte. Wij willen niet nalaten de lezer die nieuwsgierig geworden is, te wijzen op het eindresultaat van dit onderzoek, de bovengenoemde publicatie van de Werkgroep Bouwhistorie Deventer. De redactie en vormgeving van de publicatie lagen in handen van Aly Dijkstra-Kruit, nog steeds bestuurslid van onze stichting. Herman Lubberding, een van de auteurs, was in het verleden bestuurslid van de SOD. Tijdens een van onze bestuursvergaderingen in 2006 heeft hij het idee geopperd om naar het voorbeeld van Zutphen ook in Deventer een Werkgroep Bouwhistorie in het leven te roepen. Deze is het volgende jaar inderdaad opgericht. De werkgroep heeft inmiddels acht rapporten gepubliceerd en er staat vijf op stapel. Nieuwe leden voor de werkgroep zijn alsnog zeer welkom.

PUBLICATIE

De Praebstijle aen het Stroomarckt

Herman Lubberding

(met bijdragen van Henk Gelderloos en Wijnand Bloemink)
(Deventer 2015)

De Praebstijle aen het Stroomarckt. Het bouwhistorisch onderzoek in Stromarkt 19 als aanzet van de bouwgeschiedenis van de proosdij, thans Stromarkt 19 en Sandrasteeg 8 te Deventer.

ISBN/EAN 978-90-9029275-5. NUR 7648

Prijs: € 18,95

Verkrijgbaar bij Boekhandel Praamstra

Ook af te halen bij Aly Dijkstra (awn18.alys@xs4all.nl).

Jaarverslag over 2015 van de Stichting Oud Deventer (SOD)

De gehele binnenstad van Deventer is door het Rijk aangewezen als beschermd stadsgezicht. Een uitzondering vormt het deel dat oostelijk ligt van de Wilhelminabrug, de Raambuurt. Juist dat gedeelte van de binnenstad is in het verslagjaar ernstig bedreigd. De oude panden aan het Pothoofd zouden worden gesloopt om ruimte te maken voor een tijdelijke parkeervoorziening tussen de Sluisstraat en het Pothoofd.

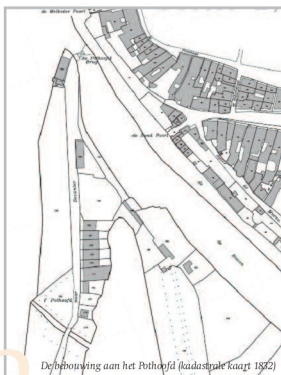
et behoud van onroerend erfgoed staat in Deventer onder druk. De plannen met het Pothoofd illustreren hoezeer het onroerende erfgoed in de gemeente Deventer voortdurend wordt bedreigd. Juist nu blijkt het dringend noodzakelijk dat de SOD blijft waken over het behoud van dat erfgoed.

De leegstand van monumentale panden is een toenemend probleem. Meer en meer verliezen kantoren, winkels en kerken in de binnenstad, maar ook daarbuiten, hun functie. Voor deze monumentale gebouwen is het uiterst lastig een herbestemming te vinden. De ondernemersstand heeft het door de economische crisis zwaar te verduren.

Na de brand in drie panden in de Grote Overstraat in 2013 heeft de SOD het college van Burgemeester en Wethouders gevraagd het middelste pand, een rijksmonument, zo veel mogelijk te behouden. De herbouw van de twee aangrenzende panden is voltooid, maar het rijksmonument is nog een ruïne. De restauratie is nog niet eens begonnen. De nieuwe eigenaar heeft nog geen plannen bekend gemaakt.

Bouwhistorische waarden- en verwachtingenkaart
Belangrijk voor de kennis van de bouw- en cultuurhistorie van het onroerend erfgoed is een bouwhistorische waarden- en verwachtingenkaart. De SOD heeft er bij de gemeente bij herhaling op aangedrongen zo'n kaart te maken. De gemeente is hier inmiddels mee aan de slag gegaan. Uitgangspunt van deze kaart is de *Kadastrale Atlas* van 1832. Tussen 1811 en 1832 heeft de overheid alle percelen grond in Nederland opgemeten en in kaart gebracht. Aan deze inventarisatie is een register gekoppeld van meer dan 250.000 pagina's met informatie over de eigenaar, oppervlak, waarde en gebruik. Dit was ter voorbereiding van een nieuwe belastingheffing. De nauwkeurige kaarten zijn een onmisbare bron in de analyses van de vroegere ruimtelijke ontwikkeling. De opmetingen dienden als basis voor de eerste topografische kaart van Nederland in 1850 (bron: Lammert Prins, Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed). De Stichting Kadastrale Atlas Overijssel 1832 heeft de kaarten van Overijssel op dvd en cd-rom gezet. Een voorbeeld is een kaart van het gebied rond het Pothoofd.

Pothoofd en Sluiskwartier/Raambuurt
In 2015 bleef de discussie volop actueel tussen Deventer erfgoedinstellingen en de gemeente over de vraag hoe de percelen in het gebied tussen Pothoofd en Kunstenlab, dat we kennen als Raambuurt of Sluiskwartier, kunnen worden behouden en welke bestemming zij kunnen krijgen. De buurt is ge-

noemd naar de ramen waarop in een ver verleden de witte was lag te bleken of naar het sluisje dat nu nog in zijn geheel verborgen ligt onder het huidige parkeerterrein. Het sluisje vormde via de buitengracht de verbinding tussen de Schipbeek en de oude haven.

De SOD pleit voor het behoud van de kenmerkende bebouwing aan het Pothoofd, de Ten Zijthoffpanden en de ondergrondse resten van de haven, de gracht en het sluisje. Voor de Ten Zijthoffpanden, ook wel bekend als voormalig automuseum, is nog geen definitieve bestemming gevonden. De gemeente heeft de aanvraag niet gehonoreerd om de Ten Zijthoffpanden de status van gemeentelijk monument te geven. Zij heeft wel toegezegd te zoeken naar een koper die het historische karakter van de panden zal respecteren en een passende bestemming zal geven.

Sluisstraat 6: Ten Zijthoff

De percelen aan het Pothoofd komen met bebouwing al voor op de Kadastrale Atlas van 1832 en zijn dus de oudste bouwgedeelten van het Pothoofd, nog vóór de aanleg van het Overijssels Kanaal in 1858. Bouwhistorisch onderzoek bevestigt de historische waarde van deze panden. De gemeente zou deze waarde moeten betrekken in haar plannen voor de toekomst van dit historische bedrijventerrein.

Het Pothoofd ligt aan de basis van de welvaart van onze stad. Hier werden allerhande goederen verladen. Het mag niet omwille van een tijdelijke parkeerplaats worden weggevaagd uit de Deventer binnenstad en zijn historie. Samen met de Stichting Industrieel Erfgoed Deventer (SIED) heeft de SOD een voorbeeld van een alternatief plan ontwikkeld en een vurige pleidooi gehouden de Pothoofdpanden te behouden. Desondanks heeft de gemeenteraad beslist dat de panden in januari moesten wijken voor een tijdelijke parkeerplaats. De SOD heeft officieel bezwaar aangetekend tegen deze plannen. Gelukkig heeft de gemeenteraad het besluit om de panden te slopen medio december herroepen. Hieraan is een intensieve lobby voorafgegaan. Het is nu aan de gemeente om met acceptabele plannen te komen.

Nieuw Rollocate is nu een woon- en zorgvoorziening

'Architectuur in Deventer tijdens het interbellum'

In 2014 en 2015 heeft de Stichting extra aandacht besteed aan de architectuur uit het interbellum, de periode tussen beide wereldoorlogen. Niet alleen grote gebouwen zijn het waard om te bewaren, maar soms hele buurten. Een voorbeeld is de omgeving van de Diepenveenseweg en Oudegoedstraat. De gemeente heeft aangegeven aandacht te willen schenken aan deze bouwperiode.

Een positieve ontwikkeling is ook dat woningbouwcorporaties tegenwoordig inzien dat zij soms beter kunnen restaureren dan afbreken en nieuw bouwen. Her en der geven zij dan ook hele buurten een grondige opknappbeurt en zien dus af van sloop en nieuwbouw. Ooit zijn (delen van) de Rivierenwijk, Knutteldorp, Molenwijk, Keizerslanden en Hoornwerk hun karakter kwijtgeraakt.

De SOD heeft voor enkele gebouwen de status van gemeentelijk monument aangevraagd. In goed overleg wordt soms besloten deze status niet te verlenen, maar wordt gestreefd een koper te vinden die het karakter van het pand wil bewaren. Een geslaagd voorbeeld is de verbouw van het schoolgebouw Nieuw Rollocate in de Tesschenmacherstraat tot woon- en zorgvoorziening.

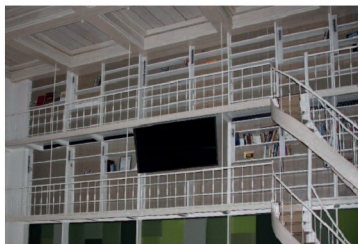
Onder meer de volgende onderwerpen hebben in 2015 aandacht gekregen van de Stichting Oud Deventer:

Bibliotheek in de voormalige SNS-bank

De SOD volgt de ontwikkelingen rond de bibliotheek in de voormalige SNS-bank aan de Stroommarkt nauwgezet. De cultuurhistorische en architectonische waarde van het voormalige bankgebouw staan nog steeds ter discussie. Naar verluidt is de eigendom overgedragen aan de gemeente; in ruil hiervoor heeft de NV Bergkwartier enkele panden aan de Assenstraat in eigendom gekregen.

Nieuwe Markt, Gymnasium/MMS

De SOD heeft zich uitgesproken tegen een verbouwing van de gevel van het voormalige gymnasium en MMS. Dit gebouw van architect W.P.C. Knuttel uit 1954 is een fraai voorbeeld van de zogenaamde wederopbouwarchitectuur. Dankzij de Bond Heemschut is dit pand op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst. De projectontwikkelaar heeft de juridische strijd om dit te verhinderen niet gewonnen. Er wordt over gesproken dat (onder meer) het huidige Speelgoedmuseum in dit fraaie gebouw onderdak zal vinden. Momenteel wordt het gebruikt door diverse kleine ondernemingen.

De boekenkasten in de raadzaal zijn gelukkig wel gehandhaafd

Stadskantoor

De bouw van het stadskantoor is niet geheel volgens schema verlopen. Het gebouw moest in 2015 zijn voltooid, maar zal volgens de laatste berichten in april 2016 officieel worden geopend. Het bestuur van de SOD maakt zich grote zorgen over de aanpak van de raadzaal, waar de opdrachtgevers met zeer weinig respect zijn omgesprongen met de inrichting en interieur, een zorgvuldig door Harry Rademaker ontworpen Gesamtkunstwerk.

Nieuwe Markt, Gymnastiekzaal

Over de voormalige gymnastiekzaal, de Viking genoemd in verband met de archeologische resten eronder van een vermeend Vikingschip, is in 2013 een beslissing genomen. Het geplande theatercomplex zal worden gerealiseerd. Inmiddels is het complex gesloopt, maar bij onderzoek blijken de funderingen te zwak om het theater hierop te bouwen. Gezocht wordt naar een oplossing.

Sint Geertruiden Ziekenhuis en omgeving

De projectontwikkelaar Synchroon heeft aangegeven pas in 2016 te starten met de verbouw van het voormalige ziekenhuis. Concrete plannen hiervoor zijn nog niet verschenen. Ook de bouw van woonhuizen op de leeggevallende plek van het nieuwe deel van het St. Geertruiden Ziekenhuis zal dan starten.

De wijk, waarin het voormalige ziekenhuis met zijn voorheen prachtige tuinen ligt, zal met Nieuw Rollecate en zijn van oudsher vermaarde tuinen uitgroeien tot een aantrekkelijke

Het voormalige Sint Geertruiden Ziekenhuis

De plek van de voormalige gymnastiekzaal aan de Nieuwe Markt

woonwijk. Enkele woonhuizen in de bouwstijl van de jaren dertig naast Nieuw Rollecate zijn inmiddels opgeleverd en bewoond. Over Nieuw Rollecate is eerder in dit jaarverslag geschreven.

Sint Jozef Ziekenhuis

Het oude beddenhuis is gesloopt en de nieuwbouw van een verpleeghuis met kleinschalige woonvormen is gestart. Kleinschalige woonvormen zijn min of meer zelfstandige eenheden voor acht bewoners. Die hebben elk een eigen appartement met daarbij gezamenlijke voorzieningen, zoals een gemeenschappelijke woonkamer en keuken.

De architect gaat prudent om met het hoofdgebouw, dankzij de SOD een rijksmonument. Het is een kenmerkend voorbeeld van de zogenaamde Bossche School, een architecturale stroming die na de oorlog het katholicisme een eigen gezicht moest geven.

In het hoofdgebouw zullen de centrale diensten van de Stichting Carinova worden ondergebracht. Het verpleeghuis is hiervan een onderdeel.

Het bestuur heeft een rondleiding gekregen in het complex dat thans wordt verbouwd.

Ruimte voor de rivier

Bij het IJsselhotel is de bouw van een nieuwe steiger voltooid. Het pleidooi van de SOD voor behoud van het oude landhoofd van de verdwenen schipbrug is gehonoreerd. Het is goed zichtbaar gebleven onder de nieuwe steiger. De steiger roept herinneringen op aan de oude schipbrug. De rederij van het pontje ondervindt helaas ernstige hinder bij het aanleggen van de boot door de richting van de steiger ten opzichte van de stroming en de pas aangelegde kribben. Daardoor is er verschil van mening ontstaan met de opdrachtgever en wordt de nieuwe steiger niet gebruikt.

Het Sint Jozef Ziekenhuis

De ondergrondse fietsenstalling bij het station

Parkeergarage Wilhelminabrug

De SOD heeft samen met de gemeente en andere belanghebbende instellingen afspraken gemaakt over de tijdelijke parkeergarage onder de Wilhelminabrug. De gemeente zal de parkeergarage afbreken zodra een definitieve parkeergelegenheid in het Sluiskwartier zal zijn gerealiseerd. De discussie over de noodzakelijke grootte van de parkeergelegenheid is nog volop gaande.

Stationsomgeving

De bouw van de nieuwe ondergrondse fietsenstalling voor het station is voltooid. De SOD heeft gepleit voor een zo goed mogelijke zichtbaarheid van de grens tussen de oude stad en het gebied daaromheen. Er is dan wel toegezegd dat de plannen om de oude gracht weer aan te leggen worden uitgevoerd na voltooiing van de 'Groene Wal', maar gevreesd moet worden dat dat wel heel lang kan duren. De Groene Wal is het gebied tussen de kantoorflat de Leeuwenbrug en de schouwburg.

Harry Rademaker Prijs

Deze prijs is in 2014 ingesteld en wordt toegekend aan een persoon of instantie die zich bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor het behoud van het Deventer onroerende erfgoed, zowel door middel van renovatie als door transformatie en hergebruik van (complexen van) gebouwen.

De Harry Rademaker Prijs bestaat uit een oorkonde en een geldsom.

De prijs ging in 2014 naar Martin Kleine Schaars voor zijn restauratie van het woonhuis Achter de Muren Duimpoot 56. De prijs is in 2015 niet toegekend.

Donateursavond

In 2015 is er geen donateursavond gehouden.

Publiciteit

Architectuur in Deventer tijdens het interbellum

Donateurs kunnen gratis een exemplaar afhalen bij de heer H. Vrielink, Loomanstraat 20, 7416 BS Deventer, tel. 0570-622 185. Belangstellenden kunnen het boek verwerven tegen een gereduceerde prijs van € 13,50. Tegen verzendkosten kan het worden toegezonden.

Erfgoedbewaker en luis in de pels

Er zijn nog gratis exemplaren te verkrijgen van het jubileumboek ter gelegenheid van zestig jaar Stichting Oud Deventer.

Nieuwsbrief Oud Deventer

In 2015 verscheen twee maal de *Nieuwsbrief Oud Deventer*. De *Nieuwsbrief* behandelt actuele onderwerpen die de SOD aangaan. De redactie van de *Nieuwsbrief* bestaat uit de dames B.C.E. Bolkestein en A. de Oude-de Wolf, de heren N. Osinga en H. Vrielink, hoofdredacteur.

De SOD heeft meegedaan aan de manifestatie op 10 oktober in de Lebuinuskkerk ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van de Historische Vereniging Deventer. Het SOD-standje trok veel belangstelling. Er hebben zich, mede dank zij een nieuwe brochure van de SOD, bijna 30 donateurs aangemeld.

Website: oud-deventer.nl

Met de goed bezochte website speelt de SOD onmiddellijk in op de actualiteit. Er staat ook nadere informatie in over de SOD.

Bestuur

Het dagelijks bestuur bestaat uit de heren:

A.G. Renkema, voorzitter,
N. Osinga, secretaris, secretariaat@oud-deventer.nl
H. Weulink, penningmeester.

Het algemene bestuur bestaat uit tien leden die hun eigen aandachtsgebied hebben. De heren Th. Oorthuis en H. Nalis hebben afscheid genomen van het bestuur. Mevrouw A. de Oude-de Wolf is toegetreden tot het bestuur. Gezocht wordt naar nieuwe bestuursleden.

Neelco Osinga, secretaris SOD

Wilt u ons steunen?

Word donateur. U steunt daarmee onze inspanningen om het gebouwde culturele erfgoed binnen de stad Deventer te behouden. U kunt zich per brief of per e-mail aanmelden bij het redactieadres of bij het secretariaat (zie rechterkolom).

De *Nieuwsbrief Oud Deventer* wordt toegezonden aan beleidsmakers, ambtenaren en donateurs van de SOD.

Penningmeester

Donaties kunnen worden overgemaakt op rekening NL 65 ABNA 063.16.63.002 t.n.v. Penningmeester Stichting Oud Deventer.

Secretariaat SOD

N. Osinga
Prof. Eijkmanstraat 17
7415 EK Deventer
Telefoon 0570-623139
E-mail: secretariaat@oud-deventer.nl

Redactieadres

H. Vrieling
Loomanstraat 20
7416 BS Deventer

Bezoek onze website

Breng een bezoek aan de vernieuwde website van de Stichting Oud Deventer!
www.oud-deventer.nl

Advertentie

Corps 9 geeft graag mooi verzorgde boeken uit. Over het algemeen zijn dit boeken die betrekking hebben op de historie van Deventer. Heeft u een mooi onderwerp en wilt u publiceren?

Neem contact op met Pieter Ellens, telefoon 0570-617509

www.corps9.nl

Colofon

De Stichting Oud Deventer komt sinds 1948 op voor het gebouwde culturele erfgoed binnen de gemeente Deventer. Wij blijven ook na 68 jaar actief voor onze stad. Dankzij onze inzet is een aantal monumenten behouden gebleven.

Vanaf 1996 verschijnt twee maal per jaar onze *Nieuwsbrief*. Wie deze wil ontvangen, kan zich opgeven als donateur van de SOD bij het redactieadres of bij de secretaris.

Voor de inhoud van artikelen van redactieleden is de redactie als geheel verantwoordelijk. Ingezonden brieven zijn welkom; de redactie behoudt zich het recht voor ze in te korten en de inhoud is voor rekening van de auteur.

Redactie
Fotografie
Vormgeving
Druk

Catherine Bolkestein, Neelco Osinga, Ria de Oude-de Wolf, Herman Vrieling
De foto's zijn gemaakt door de redactie, tenzij anders vermeld
Allison grafische vormgeving, Deventer
Ovimex, Deventer

ISSN 1872-7735

